

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 10.

Vydána dne 13. března 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (34. a 35.) 34. Nařízení, kterým se doplňují tiskové zákony. — 35. Nařízení o úpravě některých poměrů při zemědělských pachttech.

34.

Vládní nařízení
ze dne 10. března 1939,
kterým se doplňují tiskové zákony.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Tiskopisy, které ohrožují veřejný klid a pořádek, zejména obsahem nepravdivým nebo pravdu zkřivujícím, náležejí k tiskopisům, jichž kolportáž může být zakázána podle § 2, odst. 1 zákona ze dne 10. července 1933, č. 126 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují tiskové zákony.

(2) Na tiskopisy uvedené v předchozím odstavci se obdobně vztahují ustanovení §§ 4 a), 4 b) a 10 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. ve znění zákona ze dne 10. července 1934, č. 140 Sb. z. a n.

§ 2.

Toto nařízení platí jen v zemích České a Moravskoslezské a nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři spravedlnosti a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

35.

Vládní nařízení
ze dne 10. března 1939
o úpravě některých poměrů při zemědělských
pachttech.

Vláda republiky Česko-Slovenské nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Hospodářské celky (§ 15, odst. 3) lze propachtovati (pachtovati) jen se souhlasem úřadu.

(2) Stejně platí o propachtování hospodářského celku v částech, byl-li dosud obhospodařován v celku.

(3) Pachtýřem hospodářského celku, který lze samostatně obhospodařovati, může být jen osoba fyzická.

(4) Jedna osoba může pachtovati jen jeden hospodářský celek. Vlastník není oprávněn jedné osobě propachtovati více než jeden hospodářský celek. Nerozvedení manželé pokládají se za jednu osobu.

§ 2.

Hospodářský celek nemůže pachtovati, kdo má jiný podnik (třebas zemědělský) nebo jiné povolání nebo zaměstnání, které stačí ke slušné výživě jeho a jeho rodiny.

§ 3.

Kdo má v pachtu více hospodářských celků, jest oprávněn ponechat si v pachtu jen jeden takový celek.

§ 4.

(1) Výjimky z ustanovení § 1, odst. 3 a 4 a §§ 2 a 3 může povolit úřad pouze z důležitých důvodů hospodářských nebo z veřejného zájmu.

(2) Při posuzování důležitých důvodů hospodářských nebo veřejného zájmu postupuje úřad podle volného uvážení.

(3) Úmluvy, které se přičí ustanovením §§ 1 a 2 a § 4, odst. 1 jsou neplatné.

§ 5.

Kdo zamýšlí propachtovati hospodářský celek, jest povinen oznámiti úřadu podmínky, za kterých chce tak učiniti. Stejně platí i při obnově takového pachtu, oznámení však jest učiniti tři měsíce před uplynutím dosavadní doby pachtovní; končí-li doba pachtovní v kratší době, počítajíc ode dne počátku účinnosti tohoto nařízení, jest oznámení to učiniti ihned, nejdéle však do 15 dnů od počátku účinnosti tohoto nařízení.

§ 6.

(1) Je-li v den počátku účinnosti tohoto nařízení pachtýřem hospodářského celku jiná osoba než osoba fyzická, jest povinna do 30 dnů od počátku účinnosti tohoto nařízení učiniti oznámení úřadu, a to doporučeným nebo na potvrzení daným dopisem nebo do protokolu. V oznámení tom jest uvéstí zejména místo, kde jest hospodářský celek, jeho výměru, pachtovní podmínky a dále jméno a bydliště vlastníka. Opis tohoto oznámení zašle stejným způsobem a v téže lhůtě vlastníku.

(2) Kdo v den počátku účinnosti tohoto nařízení má v pachtu více hospodářských celků, jest povinen ve lhůtě a způsobem v odstavci 1 označeným oznámiti úřadu, který hospodářský celek si hodlá ponechat a které jsou volné k propachtování. Opis tohoto oznámení zašle doporučeným nebo na potvrzení daným dopisem v téže lhůtě vlastníku.

§ 7.

(1) Úřad určí v případech §§ 5 a 6 osobu nebo osoby, z nichž jedné je povinen vlastník hospodářský celek ve lhůtě úřadem stanovené propachtovati. Opis tohoto rozhodnutí zašle úřad zároveň dosavadnímu pachtýři.

(2) Kdo byl úřadem takto určen za pachtýře a odmítá bez vážných důvodů hospodářský celek pachtovati, nemůže po druhé býti za pachtýře určen.

(3) Jestliže úřad neurčí pachtýře v roce 1939 do šesti měsíců a v roce 1940 anebo při obnově pachtu vždy do tří měsíců po tom, kdy mu došlo oznámení podle §§ 5 a 6, nebo odmítnou-li všichni úřadem určení pachtýři uzavřítí smlouvu pachtovní, nebo vyrozumí-li úřad vlastníka, že nemá vhodných uchazečů, může si vlastník zvoliti v mezích tohoto nařízení (§§ 1 až 3) pachtýře sám.

§ 8.

Při výběru nových pachtýřů hospodářských celků bude úřad přihlížeti zejména k těm osobám, které v dosavadním svém působišti prokázaly schopnost hospodářskou i podnikatelskou, a vezme náležitý zřetel na zaměstnance, kteří v důsledku tohoto nařízení ztratili své zaměstnání. Pachtýř podle tohoto nařízení jest povinen zaměstnati především osoby, které na pachtovaném hospodářském celku byly dosud zaměstnány.

§ 9.

(1) Dosavadní pachtýř jest povinen do dne úřadem stanoveného hospodářský celek vykliditi a odevzdati vlastníku; úřad stanoví den k vyklizení na vhodnou roční dobu, zejména před jarním setím nebo po sklizňových pracích. Lhůta k vyklizení musí býti stanovena tak, aby dosavadnímu pachtýři bylo možno dáti výpověď zaměstnancům ve lhůtě zákonem stanovené, ledaže by je převzal nový pachtýř (§ 8), v kterémžto případě se smlouva mezi takovými zaměstnanci a dosavadním pachtýřem ruší.

(2) Za předčasné zrušení pachtovního poměru, které nastalo podle tohoto nařízení, nepřísluší žádné straně náhrada. Vzájemné nároky mezi vlastníkem a dosavadním pachtýřem se vypořádají tak, jako by se ke dni stanovenému podle odstavce 1 končil pachtovní poměr uplynutím času, na který byl sjednán; při posuzování povinností stanovených ve smlouvě se zřetelem na smlouvenou pachtovní dobu třeba přiměřeně přihlížeti ke skutečné době pachtu.

(3) Pachtovní jest ponechati v dosavadní výši i novému pachtýři. Není-li v dosavadní smlouvě pachtovní zvláště určeno, nebo má-li je nový pachtýř za neúměrně vysoké nebo propachtovatel za neúměrně nízké hledíc k místním poměrům a zvyklostem, stanoví je — nedojde-li k dohodě — k návrhu některé strany okresní soud v nesporném řízení. Ustanovení věty druhé platí přiměřeně i o jiných plněních uložených pachtýři, která jsou podle své povahy součástí platu za poskytnutí pachtovního práva, jakož i o záruce pachtovní.

(4) Doba pachtovní pro nového pachtýře činí nejméně 6 let.

§ 10.

(1) Úřad může uložit vlastníku, který před vydáním tohoto nařízení dal do pachtu hospodářský celek, jež lze samostatně obhospodařovati v celku nebo v částech, aby jej propachtoval za dosavadních podmínek osobě určené úřadem. V tomto případě jest pachtýř povinen nemovitosti vykliditi a odevzdati vlastníku do dne úřadem stanoveného. Ustanovení §§ 7 až 9 platí tu přiměřeně.

(2) Hospodářských celků náležejících státu, které se takto z pachtu uvolní, může úřad použiti k účelům osídlovacím přímo nebo dáti za ně k témuž účelu jiné hospodářské celky.

§ 11.

(1) Rozhodnutí úřadu podle § 9, odst. 1 a podle § 10, odst. 1 jest exekučním titulem.

(2) Neodevzdá-li vlastník nebo pachtýř hospodářský celek včas osobě určené úřadem, provede soud k návrhu úřadu vyklizení a odevzdání nemovitosti podle exekučního řádu.

§ 12.

Pachtýř hospodářského celku, který uzavřel pachtovní smlouvu v době po 1. září 1938 do dne počátku účinnosti tohoto nařízení, může žádati do 60 dnů od počátku účinnosti tohoto nařízení, má-li za to, že plnění na něm smlouvou požadované jest hledíc k místním poměrům a zvyklostem neúměrně vysoké, o úpravu pachtovného (§ 9, odst. 3). Žádost jest zaslati propachtovateli doporučeným nebo na potvrzení daným dopisem. Nevyhoví-li propachtovatel této žádosti nebo neodpoví-li do 15 dnů, může se pachtýř v dalších 60 dnech domáhati úpravy pachtovného u okresního soudu, který rozhodne v řízení nesporném.

§ 13.

Dosavadní pachtýř i vlastník jsou povinni dáti osobě určené úřadem anebo osobám úředním anebo odborným znalcům, úřadem pověřeným, potřebná vysvětlení a potřebné doklady k nahlédnutí a dovoliti jim vstup na pozemky a do příslušných budov podle § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, při čemž jest šetřiti ustanovení §§ 8 a 10.

§ 14.

Zápis pachtovního práva ze smlouvy uza-

vřené podle tohoto nařízení ve veřejných knihách lze povoliti také podle potvrzení úřadu, že byla smlouva uzavřena a na jakou dobu.

§ 15.

(1) Kde se v tomto nařízení mluví o úřadu, rozumí se tím ministerstvo zemědělství.

(2) Vláda může nařízením působností, která přísluší ministerstvu zemědělství podle předchozích ustanovení, přenést zcela nebo zčásti na státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu nebo na zemské nebo okresní úřady.

(3) Hospodářským celkem se rozumí zemědělský podnik (jako dvůr, statek nebo usedlost), u něhož převládá hospodářství polní nebo luční, nikoliv hospodářství lesní.

§ 16.

Ministerstvo zemědělství se zmocňuje, aby vyhláškou v Úředním listě republiky Československé uložilo vlastníkům nebo pachtýřům hospodářských celků povinnost ohlašovací.

§ 17.

(1) Ministerstvo zemědělství může osobě, která se stala pachtýřem podle tohoto nařízení, poskytnouti buď úvěr nebo záruku za úvěr k opatření nebo doplnění pachtovní kauce, živého i mrtvého zařízení, jakož i ostatních prostředků provozovacích, nutných k hospodaření na pachtované půdě, podrobí-li se podmínkám ministerstva zemědělství.

(2) Úvěr podle odstavce 1 poskytuje ministerstvo zemědělství podle zásad vládního nařízení ze dne 3. února 1939, č. 23 Sb. I, kterým se mění a doplňuje § 13 zákona ze dne 11. března 1920, č. 166 Sb. z. a n., o úvěrové pomoci nabyvatelům půdy (zákona úvěrového), ve znění vládního nařízení ze dne 29. července 1933, č. 158 Sb. z. a n., a podle vládního nařízení ze dne 3. února 1939, č. 24 Sb. I, a to i pro osoby, na něž se tyto předpisy nevztahují.

(3) Ministerstvu zemědělství přísluší pro jeho pohledávku z úvěru nebo ze záruky proti pachtýři právo zástavní a zadržovací k movitostem, které jsou na propachtovaných nebo užívaných nemovitostech a náležejí pachtýři nebo členům jeho rodiny, žijícím s ním ve společné domácnosti, pokud nejsou tyto věci vyloučeny ze zabavení. Tomuto právu zástavnímu předchází zákonné zástavní a zadržovací právo propachtovatele pro pachtovné podle § 1101 o. z. o.

(4) Zástavní a zadržovací právo podle odstavce 3 přísluší ministerstvu zemědělství i pro pohledávky z úvěrů poskytnutých podle vládních nařízení č. 23/1939 Sb. I a č. 24/1939 Sb. I.

(5) Záruka státní může býti převzata za zápůjčky do úhrnné výše 25,000.000 K.

(6) V roce 1939 poskytne stát na provádění předchozích ustanovení 15,000.000 K, kterážto částka bude vrácena státní pokladně po skončení úkolů sledovaných tímto nařízením.

§ 18.

Pro případy, které jsou upraveny podle tohoto nařízení, neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 9. října 1938, č. 218 Sb. z. a n., o přechodném obmezení zcizení a propachtování určitých druhů nemovitostí, ve znění vládního nařízení ze dne 24. února 1939, č. 26 Sb. II, kterým se prodlužuje účinnost některých předpisů souvisejících se stavem branné pohotovosti státu.

§ 19.

Podání a protokoly potřebné k provedení tohoto vládního nařízení jsou, vyjímajíc řízení soudní, osvobozeny od kolků a poplatků. Od kolků a poplatků jsou osvobozeny také úvěrní listiny o úvěrech poskytnutých podle § 17 tohoto vládního nařízení.

§ 20.

Ustanovení tohoto nařízení platí obdobně i o poměrech podpachtovních, jakož i o užívání a požívání hospodářských celků.

§ 21.

Jednání nebo opominutí proti ustanovením

tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných trestá, nejde-li o čin trestný soudy, okresní úřad pokutou do 100.000 K nebo vězením do 6 měsíců. Nedobytná pokuta budiž přeměněna podle míry zavinění na vězení do 6 měsíců. Tyto tresty mohou býti uloženy též zároveň. Trest na svobodě nesmí však spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu činit více než 6 měsíců.

§ 22.

Státní a jiné veřejné úřady a obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných.

§ 23.

Podrobné předpisy k provedení tohoto nařízení mohou býti vydány vládním nařízením.

§ 24.

Toto nařízení platí v zemích České a Moravskoslezské, nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí dnem 31. prosince 1940; provedou je ministři zemědělství, spravedlnosti, financí a vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r. Syrový v. r.

Dr. Fischer v. r. Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r. Čipera v. r.

Dr. Kapras v. r. Dr. Feierabend v. r.

Dr. Krejčí v. r. Dr. Klumpar v. r.

Dr. Šádek v. r. Dr. Havelka v. r.